

[Edvard Sørensen.]

Af Selvangivelsen til Statsskatten i Aar vil det tydeligt fremgaa, hvad Hustruens Indtægt har været, og derfor kan et lignende Forslag endnu udmærket gennemføres ogsaa for de øvrige Kommuner i det Aar, vi gaar ind i. Det gælder for Forslaget her, som det formentlig ogsaa vil komme til at gælde for et Forslag for de øvrige Kommuner, at det ikke gaar ud paa at paalægge Kommunerne at følge Reglerne, men bemyndiger Kommunerne til at bruge de samme Regler, som man bruger ved Statsskatten og ved Udligningsskatten.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale de 3 Lovforslag til en meget hurtig og en meget villig Behandling her i Tinget.

Aksel Møller: Det forekommer mig, at Rigsdagen har god Grund til at beklage sig over, at den højtærede Minister den 13. December i Aar fremsætter et Lovforslag som dette, og at det derefter klart fremgaar, at der hviler den Tvang over dette og det andet høje Ting, at de skal være færdige med Lovforslaget, før Julefreden kan begynde at sænke sig. Jeg ved, at den højtærede Minister motiverer den sene Fremkomst med, at de tilsvarende Forslag heller ikke tidligere er kommet før. Nu havde jeg i og for sig stillet større Forventninger til den højtærede Finansminister, end at han i denne Henseende skulde ligne sine Forgængere — det synes jeg ikke er noget at stræbe efter —, og jeg maa have Lov til at tilføje, at der egentlig ikke i selve Lovforslagene, som de foreligger, findes nogen Undskyldning for, at de ikke er fremsat langt tidligere. Det er muligt, man vil tage sin Tilflugt til en Bemærkning om, at Lovforslaget egentlig ikke, ud over Hustrufradraget, indeholder noget nyt, men det er for mig heller ikke afgørende, i alt Fald ikke som Undskyldning for Fremsettelsestidspunktet og den korte Tid, der er levnet til Behandlingen, for jo kortere Tid man byder Tinget her og det andet høje Ting til at behandle Sagerne, des mindre faar Rigsdagen af Indflydelse paa de fremsatte Lovforslag. Vi er jo allerede nu i den Situation, at der stort set ikke kan ændres noget i den højtærede Ministers Forslag. Vi ved, at som Folketingets Arbejdstid er lagt til Rette, skal disse Lovforslag være færdige i begge Ting Torsdag eller Fredag. Det forekommer mig at være en utilfredsstillende Arbejdsform for Tinget. Naa, men jeg nærer ikke store Forventninger om, at det bliver anderledes, fordi

man siger det. Det eneste, der vel en skønne Dag kan hjælpe paa den Slags Ting, er simpelt hen Oprør fra Tingets Side, at man underkaster Sagerne den Behandling og tager den Tid, som man anser for fornøden. Det var da ikke urimeligt, om man i denne Forbindelse havde haft Chance for at sætte ind, saaledes at hele den Skattepolitik, som den Tid, vi lever i, kræver, i højere Grad fandt Udtryk i Lovene, der vedtages i dette Hus.

Det Hovedlovforslag, som vi har til Behandling her, Ligningsloven vedrørende Statsskatten, samler sig — det er i alt Fald det, der har Interesse — i 3 Punkter. Saa vidt jeg har forstaaet, er det væsentligste af det, der mangler i dette Lovforslag i Sammenligning med den gældende Lov, Bestemmelsen om, at man er forpligtet til at tage Fortjeneste eller Tab ved Realisation af Aktier og Værdipapirer i Betragtning ved Opgørelse af den skattepligtige Indkomst. Den Bestemmelse er gaaet ud, og det kan jeg naturligvis hilse med den allerstørste Tilfredshed. Hermed har den højtærede Finansminister opfyldt et Til-sagn, som han tidligere paa Aaret fra Folketingets Talerstol har givet.

Saa vidt jeg kan se, er der faldet en Bestemmelse til ud, en Bestemmelse, som staar i den gældende Lovs § 8, og som vedrører Fritagelse for at betale Indkomstskat af Krigstillæg til tariffmæssig Hyre, men maaske har jeg misforstaaet det, maaske er Bestemmelsen paa et eller andet Tidspunkt kommet ind i en anden Lov; det har ikke været muligt for mig at faa det konstateret. Jeg tillader mig derfor at spørge, om Bestemmelsen helt er gledet ud af den øjeblikkelige danske Skattelovgivning, og om det alene er motiveret med, at de i Loven af 19. December 1942 omtalte Farezoner ikke længere eksisterer.

Derimod er i dette Lovforslag bibeholdt Bestemmelsen om, at Goodwill skal beskattes. Denne Bestemmelse fra Loven af 1942 om, at indtil Halvdelen af, hvad en realiseret Goodwill har indbragt, beskattes som Indkomst, var det maaske rimeligt ogsaa at betragte som et Livn fra de ekstraordinære Krigstilstande og at bringe til Ophør ved denne Lejlighed, hvor saa meget andet af den Slags Ting forsvinder af Skattelovgivningen.

Den vigtigste nye Bestemmelse er Forhøjelsen af Hustrufradraget. Jeg tror nu ikke, at den højtærede Finansminister vil faa nogen større Glæde af dette Forslag — jeg er i og for sig tilbøjelig til at sige desværre. Men man kan allerede se, at det ikke vil til-